

Vogelbescherming

in Zwitserland (I)

De Zwitserse Vogelwacht Sempach werd in het jaar 1922 door de A.L.A., Zwitserse Vereniging voor Vogelonderzoek en Vogelbescherming, naar het voorbeeld van de Duitse Vogelwachten Rossitten en Helgoland, opgericht. Jarenlang werd zij door de initiatiefnemer, Alfred Schifferli Sr., alleen geleid, die — zelf werkzaam in een burgerberoep — er al zijn vrije tijd, aanzienlijke geldmiddelen en tenslotte zijn gezondheid aan offerde.

Hoe groot de ontwikkeling in de dertig jaren van haar bestaan geweest is, blijkt wel hieruit, dat zij nu twee wetenschappelijk gevormde ornithologen en een bureau-assistent in dienst heeft. Bovendien beschikt zij in geheel Zwitserland over bijna 200 medewerkers. Zij staat nu dan ook niet meer alleen in dienst van de A.L.A., maar van alle Zwitserse ornithologische organisaties.

De werkzaamheid van de vogelwacht bestaat al van oudsher uit de verpleging van zieke, gewonde of uitgeputte vogels en in het opkweken van jonge vogels, die haar uit het gehele land worden toegestuurd. Verder ontvangt zij ieder jaar talrijke broedsels Kwarteleieren, die bij de hooioogst zijn uitgemaaid en dan in een broedapparaat kunstmatig uitgebroed worden. Al deze „pupillen” worden, zodra hun toestand het toelaat, weer vrijgelaten.

Steeds meer wordt op de vogelwacht een beroep gedaan door officiële instanties en particulieren voor het geven van inlichtingen omtrent vogelbescherming. Ieder jaar heeft zij tegen de 10.000 schriftelijke en telefonische aanvragen te beantwoorden. Zij krijgt bijvoorbeeld modellen voor nestkasten ter beoordeling; onlangs één van blik, die in de zonnestralen voor zijn bewoners tot een hel wordt, en dergelijke. Hier moet zij ingrijpen en de verspreiding van zulke, wel goedgepaste, maar moorddadige vogelbeschermingsapparaten trachten te verhinderen. Zij werkt ook mee aan de cursussen voor jacht-opzieners, is vertegenwoordigd in de Adviescommissie voor de Jacht van het Departement van Binnenlandse Zaken en benoemt nu de voorzitter van het Zwitserse landelijke Comité voor Vogelbescherming.

De voornaamste taak van de vogelwacht is echter altijd het onderzoek, dat van haar kant in vele gevallen de grondslagen voor een doelbewuste en doelmatige, dat wil zeggen dus niet gewoon dilettantistisch beoefende vogelbescherming, oplevert.

Zomin er medische therapie zonder het fundament van wetenschappelijk onderzoek denkbaar is, evenmin bestaat er ernstige vogelbescherming zonder solide kennis van de levenswijze der te beschermen vogels.

Ringonderzoek

Het klassieke middel van onderzoek van alle vogelwachten, **het ringen**, werd vanaf het begin ook door Sempach toegepast. De medewerkers der Vogelwacht ringen in heel Zwitserland vogels met aluminium ringen, die, behalve een doorlopend nummer, het stempel „Vogelwacht Sempach Zwitserland” dragen.

Zo nu en dan levert dit ringonderzoek onverwachte resultaten op. Bijvoorbeeld dat een op 11 Juli 1952 in het Berner Oberland bij zijn nest geringde Steenarend een half jaar later in het Departement Vaucluse in Frankrijk geschoten werd.

Een mooi voorbeeld van het grote belang van nauwe betrekkingen tussen **onderzoek** en **vogelbescherming** levert de **Ooievaar**. Sedert het jaar 1950 is er in Zwitserland geen enkel bezet ooievaarsnest meer. De Zwitserse vogelwacht besloot daarom pogingen aan te wenden, die er toe zouden leiden, dat deze prachtige en populaire vogel zich weer in dat land zou vestigen. Hoe men dat deed, zullen we in ons volgende nummer vermelden.
